

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XV.

НЕДЕЉА 14. ДЕЦЕМБРА 1897.

Број 43.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЂА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ОБЈАВА

Пошто општина београдска има свој званични лист, у којем се имају штампати сви огласи, то да се не би и даље излагала излишним трошковима за оглашавање у другим листовима, — председник општине наредио је, да се ни један оглас о општинским стварима од сада не штампа и не оглашује у другим сем у новинама општинским.

О овоме се извештавају грађани ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 14. Нов. 1897. год. АБр. 6401.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

27. Новембра 1897.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић присуствовали чланови суда г.г. Бран. Ј. Рајић и Ђ. Карајовановић, од одборника били су: г.г. Ђ. Милијашевић, М. О. Петровић, П. И. Стаменковић, Др. Леко, Ђ. Димитријевић, Др. Стеван Марковић, Коста М. Бурић, Стеван Максимовић, С. Ј. Авријел, Ђ. Р. Одавић, К. С. Караџић, Н. Р. Поповић, Стеван Милковић, М. П. Тодоровић, Трајко Стојковић, Коста Чулић, Милан Арсенијевић, Марко Петровић, М. Савчић, Милутин Ј. Марковић, Ђуб. Живковић, Р. Драговић, Голуб С. Јањић, Мијајло Ђ. Илић, Коста Д. Главинић, Влад. Чортановић, Тодор Ј. Мијајловић, К. Н. Михајловић.

(Свршетак)

VI

По прочитању предлога и извештаја грађев. одељења ГБр. 2390 о осигурању обале савске код дрварских плацева, одбор је решио,

одобрава се потребан кредит за осигурање обале савске код дрварских плацева. Да се овај посао да у израду путем лиценцијације пошто се израде потребни послови, погодбе и предрачуни.

VII

Председник извештава одбор, да би требало приступити извршењу решења одборског од 11. окт. 1897. АБр. 5749 односно продаје плацева регулационог фонда, али да би то било врло незгодно учинити пре него се расправи спор са државом због плацева регулационих, које је држава задржала.

По саслушању овога одбор је одлучио,

да се пре продаје плацева регул. фонда има предходно расправити питање о задржаним плацевима од стране државе, што се ставља у дужност општинском суду да учини. Исто тако да се учини и односно бив. топцијске пијаце, коју је војена власт себи присвојила без питања и пристанка општине.

VIII

Председник извештава одбор, да су рачуноиспитачи главне контроле, према решењу одбора од 13. Окт. 1897. АБр. 5801 израдили и предали општини нарт са формуларима, како треба водити општине књиге, па да оне одговарају и правилима двогубог књиговодства и правилима и прописима законским и главне контроле о вођењу књига јавних надлештава: да им је суд општински за овај рад, а према овлашћењу одбора, одреди награду од 600 дин. свакоме, која изгледа, да је велика.

По саслушању овога одбор је одлучио,

да одборници г.г. М. Арсенијевић, Вл. Чортановић и Соломон Ј. Авријел прегледају овај рад рачуноиспитача и оцене, колико би им требало дати награде за исти, па да поднесу одбору извештај. Да се међутим задржи од извршења решење суда од 28. Окт. 1897. год. АБр. 5801.

IX

По прочитању молбе Пере А. Јовановића и извештаја управе трошаринске АБр. 5117, да му се врати 36 дин. наплаћене трошаринске таксе на цемент, што је ван рејона варошког извезао, и по прочитању молбе Ђорђа Р. Васићића, и извештаја управе трошаринске АБр. 3461, да му се врати 1299-60 дин. наплаћене трошаринске таксе на дрва, набављена и предата за војену потребу, — одбор је решио,

да се оба молиоца од ових својих тражења одбију.

X

По прочитању жалбе Хермана Флајшера олд. АБр. 4978 изјављене против решења суда општинског од 8. Авг. 1897. АБр. 3820, односно његовог тражења да му се да накнада за откопану земљу пред његовим имањем у кнез Милошевој улици, — одбор је решио,

да се ова жалба одбаци оснажавајући решење суда по овој ствари од 8. Авг. 1897. АБр. 3820. —

XI

Председник извештава одбор, да је Коста П. Јовановић инжењер општине и вршилац дужности управника водовода актом отказао даље службовање у општини од 15. Авг. 1898. г. када истиче рок уговору његовим са општином.

По прочитању тога акта АБр. 6336, одбор је решио,

прима се к знању отказ даљег службовања у општини београдској од стране Косте П. Јовановића општинског инжењера, да се Јовановић о овоме пријему његовог отказа од стране одбора писмено извести.

XII

Председник подноси одбору на решење извештај рачуноиспитача главне контроле који пре-

гледају рачуне општине од прошлих година, у којем су изложили, да су, прегледајући рачуне за 1892. год. наишли на извесне позиције прихода, чије се суме не утврђују документима.

По прочитању тога извештаја АБр. 6634, одбор је одлучио,

да овај извештај проуче и са књигама сравне одборници г.г. Н. Р. Поповић, Мих. Ђ. Илић и Ђ. Милијашевић, и поднесу одбору извештај.

XIII

Председник извештава одбор, да би требала општина да положи кланичном друштву 30.000 дин. као другу и трећу уплату за уписаних 2000 акција друштвених.

По саслушању овога одбор је решио,

да се друга уплата у петнаест хиљада што је могућно пре уплати, а да се умоли друштво да за трећу уплату причека општину до пролећа 1898. год.

XIV

На предлог суда општинског и по прочитању извештаја грађевинског одељења и предрачуна ГБр. 2450 одбор је решио,

одобрава се кредит од шест хиљада шест стотина четрдесет и два динара и четрдесет и једне паре за калдрмисање Ибарске улице.

Напомена. Овом је приликом одбор константовао потребу да се што пре калдрмишу и улице доња и горња Јованова.

XV

Председник износи одбору на решење извештај комисије о прегледу понуда за главног благајника општинског и о изјави Ђорђа Ж. Нешића садањег благајника изложеној у његовој понуди под АБр. 6433.

По прочитању тога извештаја АБр. 6577, којим повереништво изјављује, да је отказ службовања г. Ђорђу Ж. Нешићу, садањем благајнику учињен од стране суда правилан у смислу чл. 35. тач. 1. зак. о устројству општина и општинских власти, и којим је повереништво препоручило за избор од пријављених кандидата двојицу, — одбор је после тајнога гласања са 17 гласова против 10 (2 нису гласала) решио,

да у општини београдској буде главни благајник Милан М. Банковић трговац олд. са платом која је у буџету предвиђена, и која ће му се рачунати од дана, кад на дужност дође.

XVI

По извршеном избору главног благајника општинског председник је изјавио, да је са овим у вези питање, оће ли се по досадањем начину

WWW.UNILIB.RS

закључивати уговор са новоизабраним благајником.

Пошто је председник општине приметно, да је и сам избор благајника извршен противно закону о општинама, јер је право бирања чиновника општинских па и благајника чл. 35 т. 1. тога закона дато суду општинском као и да би и закључивање уговора са њиме било противно духу закона, одбор је одлучио,

да се решавање о закључивању уговора са новоизабраним благајником одложи до прве седнице за овом.

РЕДОВНИ САСТАНАК

4. Децембра 1897.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовали чланови суда г.г. Бран. Ј. Рајић, Ђ. Карајовановић и Јов. Антонијевић; од одборника били су: г.г. Марко С. Петронијевић, Стеван Максимовић, Коста М. Бурић, П. И. Стаменковић, Р. Драговић, М. О. Петровић, Ђ. Р. Одавић, Мијајло Ђ. Илић, Трајко Стојковић, Коста Чулић, Голуб С. Јањић, Ђ. Милијашевић, Др. Леко, Гаврило Бркић, Др. Стеван Марковић, Ђ. Димитријевић, М. Савчић, М. П. Тодоровић

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држне 27. Нов. 1897 год. и примљен је без измена.

II

Председник извештава одбор, да је Никола Р. Поповић премештен са службом из Београда и да је услед тога престао бити одборником. Па како је Поповић био члан више одборских комисија, то, да не би рад у комисијама трпео, одбор је, на предлог председника решио,

да на место Н. Р. Поповића буду чланови комисија, и то:

За састав буџета г. Н. И. Стаменковић одборник;

За проучавање акта о куповини плаца „Гушина Башта“ и грађењу дорћолске цркве г.г. Ђ. Димитријевић, К. Д. Главинић и М. Савчић одборници;

За проучавање извештаја комесара главне контроле г.г. Соломон Ј. Азријел и Тодор Ј. Михајловић одборници.

III

Председник извештава одбор, да је српско кланично друштво оставило општини рок да до 1. Марта идуће године положи трећу уплату за

уписане друштвене удеонице а да другу уплату буде дужна положити најдаље до 10 Децембра о. г.

По прочитању овог акта Абр. 6856, одбор је решио,

прима се к знању овај дати почек и препоручује се суду да у остављеним роковима положи друштву потребне суме за другу и трећу уплату друштвених удеоница, које је општина уписала.

IV

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака Абр. 6663, 6814, 6696, 6706 и 6655, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су доброг владања и сиротног имовног стања Милан Петровић каф., Антоније Васиљевић фијакерист, Боривоје Димић ликерџија, Танасије Поповић дечко; да је Мита Витез, звани „штета“ рђавог владања и сиротног имовног стања; да су му непознати Панта С. Милић шпекулант и Светозар Кретић памуклијашки раденик.

V

На предлог грађевинског одбора Гбр. 2391, због краткоће времена а у вези са решењем одборским од 27. Нов. 1897. год. Гбр. 2390 одбор је решио;

одобрава се кредит од пет хиљада динара за утврђење обале савске према предрачуна и плановима. Овлашћује се суд општински да овај посао изврши и да сам одобрава поједине радове и кратке лицитације. Начин како да се овај посао изврши да одреде одборници г.г. Н. И. Стаменковић и М. Савчић.

VI

Сходно решењу одбора од 27. Нов. 1897. год. Абр. 6858 приступљено је решавању о закључивању уговора са новоизабраним благајником. Пошто је председник општине и овом приликом упозорио одбор на законске прописе о бирању општинских званичника, одбор је после поименичног гласања са 9 гласова против 7 (5 нису гласали) решио,

да се не закључује уговор са новоизабраним благајником.

VII

Пошто у данашњој седници нема на окупу толико одборника, колико је по закону потребно за решавање нових предмета, то је одбор одлучио,

да се ови предмети, стављени на дневни ред за данашњу седницу и то: лицитације, узимање куће под закуп за болницу за шарлах и друге заразне болести; акт трошаринске управе о расхоровању пропале вересије; понуда, да се пренос мртваца повери приватним људима; акт друштва за осветлење, којим тражи земљиште за зграду за акумулаторе: одобрење кредита за исплату 25 дин. Петру Видовићу по пресуди; одобрење процене имања Ђ. Илића, Мих. Арсенијевића и масе Ант. Миливојевића; молба Михаила Петровића да му се процени и плати одузето земљиште у фишеклијској ул.; Саопштење решења државног савета о експропријацији имања Вл. Тајсића; предлог Косте П. Јовановића, инжињера, да се сагради привремена железница до Белих вода, — одложе за прву седницу за овом.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

8. Децембра 1897.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовали чланови суда г.г. Бран. Ј. Рајић и Ђ. Карајовановић, од одборника били: г.г. Ђ. Милијашевић, Стеван Милковић, Голуб С. Јањић, Марко Петронијевић, Којадин С. Караџић, Коста Чулић, Стеван Максимовић, Р. Драговић, Мијајло Ђ. Илић, Милутин Ј. Марковић, Н. И. Стаменковић, Глиша Стојановић, Стеван Ивковић, Васа Николић, Ј. М. Јанковић, Д. Стојковић, Ризнић, Д. Ј. Живадиновић, М. Савчић, К. Н. Лазаревић, Др. Стеван Марковић, Љуб. Живковић, Милов. Милановић, К. П. Михајловић, М. О. Петровић, Др. Леко, Милан Арсенијевић.

I

Председник извештава одбор, да су на збору грађана држаном 30. Новембра 1897. изабрани савршеном већином гласова за одборнике Светозар Гвоздић комесар Народне Банке, Др. Радмило Лазаревић начелник санитета у пензији, Бура Пантелић пуковник у пензији, Димитрије Гавриловић секретар мин. правде, Стеван Ивковић индустријалац, Коста Др. Ризнић трг., Јанаћ М. Јанковић винареки трг., Васа Николић дрварски трг., Глиша Стојановић каф., Коста Н. Лазаревић трг. а за заменика Дамјан Стојковић каф. и лебар; да је овај избор пуговажан, јер против истог није поднета у законом року жалба; да је за изабрате одборнике чиновничког реда тра-

СРПСКИ КРАЉЕВСКИ ПРЕСТО

и

ПИТАЊЕ О ЊЕГОВУ НАСЛЕДСТВУ

од оставке краља Стефана Драгутина до победе краља Стефана Уроша III. над краљем Владиславом II.

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мого: Знати много о једној ствари, а по мало од свију; знати добро оно, што се тиче српске народности, српства и словенства, а по мало заједничку науку: то ја желим будућим српским грудбеницима на просветном пољу, а и да им се број умножи!

I. Бошковић

НАПИСАО

ЉУБ. АНДРЕЈЕВИЋ

(Ова је расправа награђена првом видовданском наградом Општине Београдске у год. 1896.)

(НАСТАВАК)

Кад су се Татари већ толико били осилили у Бугарској, да им је ова морала и данас плаћати, Ногај намисли да удари и на Милутина. Да би ту опасност отклонио од своје државе Милутин је ступио у преговоре с Ногајем. Закључили су мир и, поред осталих великих дарова, Милутин је морао дати кану и таоце, међу

којима је био и син му Стеван.¹ То је било око 1292. год., а не много после тога Нагај је заратио са Тоткајем, у боју буде рањен, од чега и умре. После његове смрти пропала је сила татарска, и то је дало прилике Стевану да се ослободи таоштва. Кад се је затим Ногајев син Чоки кренуо са остатком очеве војске понова на Бугарску, цар Смилца, да би тај напад одбио, затражи помоћ од краља Милутина и том приликом удао своју кћер за Милутиновог сина Стевана. Ну тиме се није могао користити, већ је био принуђен да уступи престо Чоки. Овај је после кратког времена пропао у борби са својим шураком а сином Тертеровим, Светославом, и око 1295. године Светослав је сео на бугарски престо.²

После женидбе ћерком Смилцином Стевану је, вели АЕ. Данило, краљ Милутин дао на управу „достојнојоу чести дрџаки скоје земаљу зетскојоу сь кьсьми грады ие и обласно их“.³ Не знамо тачно годину кад је Стеван почео управљати Зетом, а исто тако, као што ћемо мало доцније видети, не знамо ни кад је престао. Али за

¹ Дан. Жив. краљ. и арх. стр. 122.

² Иречк. Ј. К. др. Историја Болгарь стр. 369—376.

³ Дан. Жив. краљ. и арх. стр. 124.

¹ Mon. Serb. стр. 112.

² Руски превод стр. 196.

жемо надлежно одобрење, да се ове дужности могу примити, и да су одборници грађанског реда позвати да у данашњој седници положе законом прописану заклетву на ову дужност, што је одмах и учињено.

Одбор је примио к знању,

ово саопштење и полагање заклетве.

II

Одборник г. Дим. Живадиновић, који је због болести био до сада спречен да заклетву положи, заклео се је данас пред одбором на одборничку дужност.

III

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 4. Децембра 1897. год. и примљен је без измена.

IV

Председник општине опомиње господу одборнике, да уредно и у што већем броју долазе у седнице одборске, како би се могли послови на време свршавати.

Одбор је примио к знању,

ову опомену председника општине.

V

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 6845, 6844, 6843, 6871, 6846, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су му непознати Живко Перишић циганин, Младен Пауновић обућар, Милутин Тасић амалин, Јулка удова Салда Куртовића, Коста Новаковић слуга.

VI

По прочитању молбе СТБр. 3357, одбор је изјавио мишљење,

да се Милеви С. Давидовића може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

VII

По прочитању протокола лицитације АБр. 6699, држане за давање под закуп права наплате таксе за продају бозе, на којој лицитацији није било ни једног лицитанта, и по прочитању понуде еснафа бозацијског АБр. 6688,

пре доласка Симонидиног у Србију, може нам послужити као доказ и ово. АЕ. Данило вели да је краљ Милутин дао Стевану не само зетску област и градове, већ и „књскоју же подокою сана царскаго почеть кьдакъ љемоу кьса љелнко на потрѣбоу љемоу оть малынихъ даже и дь келнка“.¹ Из овога се може поуздано закључити, да је краљ Милутин хтео тиме припремити Стевана за свога наследника. На то већ не би ни помишљао, а још мање радио, после жењидбе са Симонидом, кад је под утицајем своје таште царице Јерине и сам почео сањати о великој српско-византијској држави, којом би завладао најпре он, а њега би наследио један од Јерининих синова.

Пре него што је Стеван добио од оца Зету, добио је и Владислав „*filius primogenitus*“ краља Драгутина „*in perpetuum*“ Славонију од краља Карла II. 1292. год.² То му је била накнада за угарски престо, на који је имао права. Тако се, поред два краља и једне краљице, јављају још и ова два млада краља, који се истина тако не зову и махом су познати први као „син краља Уроша“, а овај други као „син краља Стевана“, али који се могу тако назвати према њиховом положају.

¹ Дан. Жив. краљ. стр. 124.

² Arkiv VII. стр. 20. бр. XIV.

којом нуди за ово право 1.800 д. годишње, одбор је решио,

да се позове еснаф бозацијски да за ово право даде општини 2.000 дин. (две илјаде д.) годишње, колико је до сада давао, а ако не хтедне, да се држи друга лицитација.

VIII

По прочитању извештаја шефа лекара АБр. 6753, да се зараза шарлах у Београду шири, и да би требало узети нарочиту кућу за болницу, одбор је одлучио,

да суд општински нађе подесну кућу за ову болницу и предложи је одбору у првој седници за овом.

IX

По прочитању акта управе општине тропшарине АБр. 6786, да се извесна вересија тропшаринска расходује као неплатима, одбор је одлучио,

да ову вересију прегледају одборници г.г. Коста Др. Ризнић, Дим. Живадиновић и Љуб. Живковић и поднесу одбору извештај са предлогом.

X

Председник извештава одбор, да је по досадањем обичају суд општински и ове године покљонио војницима III гардиског батаљона о њиховој слави један хектолитар вина, на предлаже одбору, да се исто исплати из непредвиђених потреба.

По прочитању тога реферата АБр. 6714 одбор је решио,

одобрава се, да се из партије за непредвиђене потребе исплати шездесет динара и 60 пара за покљонено вино војницима III гард. батаљона.

XI

На предлог суда општинеког АБр. 6911, одбор је решио,

да се у овој години изда три стотине динара за потребне трошкове око издржавања мухамеданске богомоље на рачун суме, која ће бити предвиђена буџетом за 1898 год.

У списку владалаца с којима су Млечани били у преписци спомињу се, поред осталих, и: *Urosius rex Servie etc; Stephanus regis Urossi filius, rex Dioelie etc.; Stefanus rex Raxie* и најпосле *Ladislaus filius eius*.¹

Ну, добри односи између ових српских владалаца нису увек били непомућени. Позната су два случаја кад је између њих долазило до сукоба. Ти су случајеви: прво устанак краља Драгутина противу краља Милутина, а затим устанак Стеванов на свога оца, опет дакле покрет противу краља Милутина.

Настављач АЕ. Данила у интерполираном месту биографије краља Драгутина прича, како је краљ Милутин једном позвао Данила, који је тада био игуман у Хилендару, да му дође „св. књзъмн чрънци“ св. Горе, што је овај и учинио. По свршеном већању у Скопљу Данило буде послат краљу Драгутину и „кьзкъсти љемоу глаголи крати љего“. И свршивши све „љелнко кь колю љемоу и хотѣни“, за шта

¹ Schafarik J. Dr. Acta arch. ven. II. br. 541. стр. 597, ставља овај списак у свршетак XIII. века; Ljucić 3. Listina I бр. 283. стр. 192, у почетак XIV. века, а Jireček K. Archiv für sl. phil XVII. стр. 259, према Hoff Ch. Hroniques grées-rom. стр. XXIV. и 177 у год. 1311 до 1313.

XII

По прочитању извештаја књиговодства АБр. 6785 одбор је решио,

одобрава се накнадни кредит од шест хиљада динара на терет главнице општинске за издржавање ноћних стражара, у колико не достаје сума предвиђена на ову потребу буџетом за ову годину; да се за овај издатак изиште надлежно одобрење.

XIII

По прочитању молбе Михаила Новаковића, АБр. 4686, којом моли, да му се као пензионисаном учитељу даје и даље из општинеке касе потпуна квартирина, као што је и до сада имао, а које је издавање престало услед решења одборског од 1. Августа 1897 год. АБр. 4178, и по прочитању извештаја комисије, одбор је, ценивши заслуге молиоца, но пошто је општина у новчаној оскудици, — решио,

да се молиоцу не може по молби учинити.

XIV

Председник износи одбору на решење понуду Биљана Вуковића и Косте Нешића, да им се под изложеним погодбама уступи пренос мртваца.

По прочитању те понуде АБр. 6806, одбор је одлучио,

да исту понуду проуче и поднесу одбору извештај са мишљењем одборници г.г. Коста Др. Ризнић, М. Арсенијевић и Дим. Живадиновић.

XV

Председник износи одбору на решење поновну молбу друштва за осветлење, да му општина уступи бесплатно земљиште за подизање зграде за акумулаторе.

По прочитању те молбе АБр. 6812, одбор је у свези са својим решењем од 13. Нов. 1897. год. АБр. 5586 решио,

да се друштву за осветлење не може давати у опште никако земљиште бесплатно.

XVI

По саслушању извештаја, да је општина београдска извршеном пресудом осуђена, да на име тр шкова и дангубе плати Петру Видовићу 25 дин., и по прочитању пресуде и акта СБр. 4087, одбор је решио,

је био послат, поврати се краљу Милутину, добивши при расстанку, и он и остали из његове пратње, богате дарове како од краља Драгутина и краљице Катарине, тако и од њихове властеле. Краља је Милутина нашао на Очевом Пољу, где му је саопштио повољан резултат своје мисије, и предао писмо од краља Драгутина. Краљ га је за то богато обдарио, а по том га отпустио да иде у св. Гору. По повратку Данило се није хтео више задржавати у Хилендару, већ напустивши игуманство, и оде на Кареју.¹

А ученик АЕ. Данила прича у биографији свога учитеља, да се је једном била догодила нека скрб краљу Милутину, јер се беше подигао брат му краљ Стеван Драгутин „св. силами многими, хоте кьзъмь прѣстољ љего дати сыноу своѣмоу Оурошицоу“. Краљ је Милутин био тада у великој неприлици, јер га беше и властела оставила и не имаше ни једнога на кога би се могао поуздати. Тада све своје благо склони у манастир св. Стевана у Бањској, и како беше у то време преминуо епископ тога места, позове Данила из св. Горе, који је већ био напустио игуманство у Хилендару и живео на Ка-

¹ Дан. Жив. стр. 43—46.

да се ових двадесет и пет динара исплате Петру Видовићу оvd. касалину из партије за неподвижене потребе.

XVII

Председник износи одбору на решење процену плаца Ђорђа Илића, извршену услед решења одборског од 20. Октобра 1897. године АБр. 5954.

По прочитању те процене, одбор је решио, да се према процени овој исплати Ђорђу Илићу за имаду сто шеснаест кв. метара и тридесет девет кв. сантиметара земљишта по 9·50 дин. кв. метар свега десет имада шест стотина и пет динара и седамдесет пара у сребру с тим, да сопственик нема права тражити никакву накнаду за трошкове око вођења парнице, за неживање овог плаца и томе подобно.

Исплата да се изврши с почеком без интереса, и на терет главнице, за шта изискати надлежно одобрење.

XVIII

По прочитању процене АБр. 2433 оног дела плаца Мих. Арсенијевића, што се заузима за регулацију цариградске улице, а која је процена извршена у 1896. год. по пређашњем законском пропису, одбор је решио,

да се овај предмет упути грађевинском одбору, да ово земљиште процени по прописима грађевинског закона и поднесе је одбору на одобрење.

XIX

Председник извештава одбор, да је управа вар. Београда, решењем својим АБр. 6251, обуставила од извршења решење одборско од 17. Нов. 1894. год. АБр. 7583 односно поновног процењивања оног фондовног земљишта, што се има додати имању масе Анте Миливојевића у душановој улици, и наредила је, да се изврши процена од 23. Јануара 1892. год. коју је министар грађевина још у 1892. год. под бројем 483 одобрио.

По саслушању одбор је решио,

да се ова процена од 1892 год. изврши и по истој уступи маси Анте Миливоје-

реји, и поставивши га за епископа бањског, преда му на чување своје благо, а сам се крене противу брата. Војска му је била „језика татарска, тоурска и ишњска“; али као да до боја није дошло јер, вели, „кьса помоштю кожнию доврѣ ськръшникъ“. После тога Данило је измолио од Милутина допуштење и повратио се у св. Гору.¹

Изгледа да ова два причања немају тесне везе међу собом, и да је посланство Данилово, о коме прича настављач, било раније и ради нечег другог, а не за време и ради размирице међу браћом, о којој прича ученик. Али биће, као што вели г. Ив. Павловић, да обојица говоре о једном и истом доласку. Само што ни један од њих не зна потпуно улогу Данилову приликом тога доласка у Србију, нити знају време кад је то било.²

Пахимер прича о томе мало опширније, али и нетачније. Причајући на име о закључењу брака између краља Милутина и Симениде, он вели, да је томе био противан старији Милутинов брат Стеван Драгутин, који је истина био по природи неподоба за владу и живео у некој одељеној области, али који је за то васпитавао своју

¹ Дан. Жив. кр. стр. 357—359.

² Павловић Ив. Домаћи извори за срп. истор. Гласн. VII. Одељ. II. стр. 224—226. прим. 1.

вића фондовно земљиште по пет динара квадрат. метар и наплаћени новац унесе у касу као приход фонда регулационог.

(Свршиће се)

ЛИЦИТАЦИЈА

На основу решења Г. Министра војног од 14. Новембра тек. год. ЕОБр. 6767, и команданта дунавске дивиз. области од 18. истог м-ца ЕБр. 10679, Управа дунавског проф. слагалишта држаће на дан 15. Децембра тек. год. устмену лицитацију за давање под закуп говеђе коже сирове, које ће се добијати од поклате стоке при месарском одељењу у 1898. години у канцеларији ове управе у доњем граду Београдском.

Лицитација почиње од 9 сахати пре па до 1 сахата по подне истог дана.

Кауција се полаже 10 односно 20% од излицитиране цене.

Позивају се купци ових ствари, да означеног дана на одређено место у речено време дођу и лицитирају, јер се после свршене лицитације сходно закону о лицитацијама, неће примати никакве накнадне понуде.

Бр. 7425. Из канцеларије Управе дунавског проф. слагалишта 1. Децембра 1897. год. у Београду.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Проста кола са 2 коња	— — — —	10	дин.
б) Кола са анђелима са 2 коња	— — — —	18	"
в) Стаклена кола са 2 коња	— — — —	24	"
г) Стаклена кола са 4 коња	— — — —	60	"

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димњичарство:

а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	— — — —	0·20	д.

б) За незидан шпархерт	— — — —	0·40	д.
в) За узидан	— — — —	0·20	д.
г) За велики узидан шпархерт у гостионици	— — — —	0·50	д.
д) За чишћење димњака од два спрата	— — — —	0·20	д.
ђ) За чишћење простог димњака	— — — —	0·10	д.
е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима	— — — —	0·24	д.
ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи	— — — —	0·20	д.
з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	— — — —	0·75	д.

II. Пражњење помијара и нужника:

а) Од кубног метра	— — — —	10	— д.
б) Од акова	— — — —	0·50	д.

III. Гробарина:

а) Гроб за децу	— — — —	7	— д.
б) Гроб за одрасле	— — — —	12	— д.
в) Мала гробница	— — — —	555·52	д.
г) Велика гробница III реда	— — — —	998·93	д.
д) Велика гробница II реда	— — — —	1099·93	д.
ђ) Велика гробница I реда	— — — —	1684·57	д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом	— — — —	0·25	д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом	— — — —	0·70	д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале	— — — —	1·50	д.

За квартове: Дорђолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом	— — — —	0·20	д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом	— — — —	0·60	д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале	— — — —	1	— д.
- Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

Расправљајући питање о времену овога Драгутиновог устанка г. Ковачевић је дошао до закључка, да је то било 1313. год. А ево како.

1. У предговору ка преводу јерусалимског типика АЕ. Никодим каже да је био игуман хилендарски, кад се је десила велика распра међу „крављем Оуросињем и междоу кратомь моу краљемь Стефаномь“, и да је услед тога „изколаниемь овоу кратоу и скоро сръвськые земле“ послан био у Цариград цару Андронику, где је у то време био и патријарх Нифон.¹ А како је Нифон био патријархом од априла 1312. па до 11. априла 1315 године, то је и завада међу браћом била у томе размаку времена.

2. Из већ поменутог причања Даниловог ученика знамо, да је Данило постао владиком бањским у време заваде међу браћом, а из причања самог Данила дознајемо, да је приликом смрти краљице Јелене већ био владика. Према томе браћа су се морала завадити још за живота материног, дакле пре 8. фебруара 1314. године, кога је дана краљица умрла.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

¹ Гласник XI. стр. 190—191.; Годишњица III. стр. 391 до 396.